

РЕШЕНИЕ

№ 2237

гр. София, 05.07.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в публично заседание на 10.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Любка Стоянова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **2249** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е реда на чл. 126 – чл. 178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК /.

Образувано е по жалба на В. Х. Ц. от гр. С., срещу отказ, обективиран в писмо № ЕС-9400-10/09.02.2010 г на началник на отдел „АТИО” в район О., СО да се произнесе по нейно възражение с вх. № ЕС-94-00-10 от 22.01.2010 г. и евентуално мълчаливия отказ на кмета на район О. да извърши съответните действия по заличаване на регистрацията на трети лица, вписани на адреса на жалбоподателката.

Жалбоподателката в съдебно заседание се представлява, като поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена, съобразно приложените по делото доказателства и изложените в жалбата основания.

Ответникът - в съдебно заседание се представлява. Същият е депозирал становище, съобразно дадената му от съда възможност, с което оспорва жалбата, като навежда доводи, че същата е недопустима или неоснователна.

Административен съд – С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.168, ал.1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Намира жалбата за процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес от оспорването и в предвидените в чл. 149, ал. 1 от АПК срокове /съобразно изричното искане на лицето за произнасяне, с дата 22.01.2010 г. и получен отговор с изходящ номер от 09.02.2010 г./, а по същество намира същата за **ОСНОВАТЕЛНА**.

С процесната жалба се оспорва отказ, обективиран в писмо № ЕС-9400-10/09.02.2010 г

на началник на отдел „АТИО” в район О., СО да се произнесе по нейно възражение с вх. № ЕС-94-00-10 от 22.01.2010 г. и евентуално мълчаливия отказ на кмета на район О. да извърши съответните действия по заличаване на регистрацията на трети лица, вписани на адреса на жалбоподателката.

Съдът, съобразно изискването на чл. 168 от АПК – въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК, констатира, че длъжен да се произнесе по искането е бил Кметът на район О., като длъжностно лице по гражданското състояние, с оглед разпоредбите на чл. 95, ал. 1 и чл. 96, ал. 1 от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/, както и чл. 125, т. 3 и 6 на Правилника за организацията и дейността на Столичния общински съвет, неговите комисии и взаимодействието му с администрацията на Столична община.

Ето защо, следва да отбележи, че възражението срещу ползването на адреса от трети лица е направено пред компетентен орган, който в кръга на своите правомощия и в предвидената от правните норми форма и съдържание е следвало да се произнесе по искането. Видно от приетите и неоспорени доказателства по делото, жалбоподателката е подала писмено искане-молба с вх. № ЕС-94-00-10/22.01.2010 г. с искане адресът ѝ да не бъде използван от трети лица. Доколкото в законодателството няма установена процедура за завеждане на исканията на гражданите, съдът намира, че ответникът е бил надлежно сезиран с редовно искане. В отговор на искането, жалбоподателката не е получила исканото от нея заличаване на трети лица от регистъра за постоянните и настоящи адреси в район О., а писмо от началник отдел „АТИО” в район О., от което е видно, че искането на жалбоподателката не може да бъде удовлетворено, тъй като регистрацията е направена преди влизането в сила на чл. 99а от ЗГР, съгласно който на един адрес със съгласието на собственик на жилищен обект могат да се регистрират такъв брой лица, който не надвишава повече от три пъти броя на лицата, които обичайно могат да обитават съответния обект.

Съдът намира отказът, обективизиран в оспорваното писмо за нищожен, като издаден от орган без представителна власт и без възложена компетентност по извършването на регистрация на постоянните и настоящи адреси на лицата. По делото не бяха представени доказателства за предоставянето на пълномощия от страна на кмета на Столична община или кмета на район О. на издалия акта началник отдел „АТИО”. Ето защо, съдът следва да прогласи за нищожен отказа, като на това основание върне делото за ново произнасяне на кмета на район О. по искането на заявителката да бъдат заличени третите лица от регистъра на постоянните и настоящи адреси на населението. Във връзка с необходимостта от даване на указания по тълкуването и прилагането на закона, настоящата инстанция намира следното:

Страните не спорят, че жалбоподателката е собственик на процесния имот с административен адрес – гр. С., район О., ул. Русалка, № 48, . 6, ап. 21. Освен това, от представените справки от ответника е видно, че на същия адрес, въпреки разминаването в етажите на сградата, но при съвпадение на номерата на апартаментите са регистрирани още две лица, за които жалбоподателката твърди, че не познава и не живеят на адреса ѝ, /тоест не попадат в определението на чл. 94, ал. 1 за настоящ адрес, макар, видно от регистрацията да са избрани от лицата като адреси за тяхната регистрация/.

Всяко лице подлежащо на гражданска регистрация по закон подлежи на адресна регистрация. Адресната регистрация според [чл. 91 от Закона за гражданската](#)

регистрация (ЗГР) е отразяване на постоянния и настоящия адрес в регистрите на населението и в Националната база данни "Население". Целта на същата е ограничаване на физическите субекти чрез еднозначното обозначение на мястото, където живеят или където получават кореспонденцията си, чрез изписване на наименованието на областта, общината и населеното място, това число наименованието на улицата, булеварда, жилищния комплекс, квартал, номер вход, етаж, а апартамент и т.н. С оглед целите на адресната регистрация законът не въвежда забрана за адресна регистрация на повече физически лица на един и същи адрес-постоянен или настоящ. При незаконна регистрация от трети лица на чужд адрес, законодателят в [чл. 93, ал. 5 от ЗГР](#) е предоставил възможност на всеки собственик или ползвател на жилище да възрази пред кмета на общината срещу ползването на неговия адрес.

Неоснователно е възражението на ответника, че регистрацията е направена преди влизането в сила на чл. 99а от ЗГР, поради което не може да бъде заличена след подаване на изрично възражение за това от собственика на имота. Напротив, това е следвало да бъде направено след провеждане на административно производство, в хода на което да се уведомят заинтересованите лица, регистрирани на адреса на заявителката. Ако те не могат да бъдат намерени лично, пред административния орган стои възможността да призове лицата за даване на становище, по някои от другите начини, посочени в чл. 61, ал. 3 от АПК като им определи подходящ срок за това. След изтичане на срока, органът е длъжен да се съобрази с изрично направеното възражение за ползване на адрес и да заличи третите лица от водените от общинската администрация регистри за постоянни и настоящи адреси, като служебно след това се уведоми Националната база данни „Население”, поддържана от МРРБ и Министерството на вътрешните работи съгласно технологията на ЕСГРАОН, за извършените промени /чл. 98, ал. 2 от ЗГР/. Ако за някое от лицата-български граждани е налице информация, че живее предимно в чужбина следва да бъде изпратено служебно уведомление, подкрепено със съответните доказателства /вкл. писмени декларации на трети лица/ за служебно вписване в регистрите на населението на район "Средец" на град С., на основание чл. 93, ал. 4 от ЗГР.

По отношение на празнотата, която ще се получи в регистрите на населението относно информацията за адресите на лицата, същата не е в правомощията на общинската администрация да бъде попълнена, тъй като задължението да бъде заявен действителния постоянен и настоящ адрес на едно лице, първоначално или при промяната му е само на самото лице /по силата на чл. 90, ал. 1 и чл. 99, ал. 1 от ЗГР/. Така при неизпълнението на тези си задължения лицата ще носят административно наказателна отговорност на основание чл. 116, ал. 2 от ЗГР.

Освен това, в законодателството са предвидени и други мерки, чрез които ще се постигне превенция и регистрация на лицата, тъй като същите няма да могат да подменят документите си за самоличност без ново заявление за регистрация на адрес, нито ще могат да упражнят активното си или пасивното си изборително право при евентуално провеждане на местни или парламентарни или президентски избори.

Водим от горното, Административен съд – С.-град, II отделение, 30 състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА за нищожен отказа, обективизиран в писмо № ЕС-9400-10/09.02.2010 г на началник на отдел „АТИО” в район О., СО да се заличи регистрацията на трети лица, вписани на адреса на жалбоподателката В. Х. Ц. от гр. С..

ИЗПРАЩА преписката на Кмета на Район О., Столична община за произнасяне в едномесечен срок от влизане в сила на решението, със задължителни указания, по тълкуването и прилагането на закона, съобразно мотивите на съда.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред **ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД** на РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ с касационна жалба в четиринадесет дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: